

បទបញ្ជាច្បាប់ក្នុង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ស្តី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ១

នីតិកិច្ចការងារបណ្តោះអាសន្ន និងការកិច្ច

ប្រការ ១ :

ព្រឹទ្ធសភាប្រជុំសាមញ្ញពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

សម័យប្រជុំនីមួយៗមានចំរើនយ៉ាងតិចបីខែ ។ បើមានសំណូមពរពីព្រះមហាក្សត្រ ឬសេចក្តីស្នើសុំពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី ឬពីសមាជិកព្រឹទ្ធសភាចំនួនមួយភាគបីយ៉ាងតិច ព្រឹទ្ធសភា កោះប្រជុំជាវិសាមញ្ញ ។

ប្រការ ២ :

ព្រឹទ្ធសភាបើកសម័យប្រជុំដំបូងរយៈពេល ៦០ ថ្ងៃយ៉ាងយូរក្រោយពេលចោះឆ្នោត តាមការកោះអញ្ជើញរបស់ព្រះមហាក្សត្រ ។ ព្រះមហាក្សត្រ សម្តេចព្រះរាជអគ្គមហេសី ឬព្រះរាជតំណាងប្រទាន ឬផ្តល់កិត្តិយសចំពោះការបើកសម័យប្រជុំដំបូងនៃនីតិកាលនីមួយៗ នៅពេលបើកសម័យប្រជុំលើកទី ១ នៃនីតិកាលនីមួយៗ ព្រឹទ្ធសភាត្រូវចាប់ដំណើរការក្រោម អធិបតីភាពនៃប្រធានបណ្តោះអាសន្នមួយរូប ដែលជាបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតមានអាយុច្រើនជាងគេ ហើយដែលឥតមានបណ្តឹងតវ៉ា ព្រមទាំងសមាជិក ៥ រូបដែលជាបេក្ខជនជាប់ឆ្នោត មាន អាយុតិចជាងគេ និងឥតមានបណ្តឹងតវ៉ា ជាលេខាធិការដើម្បីជួយការងារប្រធាន ។

ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិកខាងលើ ព្រឹទ្ធសភាត្រូវចាប់ផ្តើមការងារដូចតទៅ :

- ក-ប្រកាសឈ្មោះសមាជិកព្រឹទ្ធសភាពេញសិទ្ធិ
- ខ-ជ្រើសតាំងប្រធាន និងអនុប្រធានទាំងពីររបស់ព្រឹទ្ធសភា ។

ក្រោមអធិបតីភាពរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិក ព្រឹទ្ធសភាមិនអាចជជែកពិភាក្សាគ្នាអ្វីឡើយ ។

ជំពូកទី ២
អំពីសុពលភាពនៃសមាជិកព្រឹទ្ធសភា

ប្រការ ៣ :

នៅពេលបើកសម័យប្រជុំខាងលើនេះ ដើម្បីសំរេចអំពីសុពលភាព ព្រឹទ្ធសមាជិក ប្រកាសជូនអង្គសភា :

- ឈ្មោះបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតជាស្ថាពរ ដែលគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត បានបញ្ជូនមក
- ឈ្មោះបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតដែលមានបណ្តឹងតវ៉ា ហើយដែលក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបាន បដិសេធបណ្តឹងទាំងនោះ ។

សុពលភាពឈ្មោះសមាជិកព្រឹទ្ធសភាពេញសិទ្ធិទាំងនោះត្រូវបិទផ្សាយភ្លាមក្នុងព្រឹទ្ធសភា និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈក្រោយពេលប្រជុំ ។

ប្រការ ៤ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាមានឋានៈនិងបុព្វសិទ្ធិស្មើនឹងឧត្តមមន្ត្រីជុំគលេខនៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៣

អំពីប្រធាន អនុប្រធាន គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
និងគណៈកម្មការនានានៃព្រឹទ្ធសភា

ប្រការ ៥ :

ក្រោយពីព្រះមហាក្សត្រ និងសម្តេចព្រះរាជអគ្គមហេសី ឬព្រះរាជតំណាង បានបើក
នីតិកាលព្រឹទ្ធសភារួចហើយ បើព្រឹទ្ធសភាមានសមាជិកវត្តមានព្រំពីរភាគដប់យ៉ាងតិចនៃចំនួន
សមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ព្រឹទ្ធសភាអាចដំណើរការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសដាច់ដោយឡែក
ពីគ្នាទូរប្រធាន និងអនុប្រធានទាំងពីររបស់ខ្លួន ដោយមតិភាគច្រើនពីរភាគបីនៃចំនួន
សមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ។

ប្រការ ៦ :

ក្រោមអធិបតីភាពនៃប្រធានរបស់ខ្លួន ព្រឹទ្ធសភាចាប់ដំណើរការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស
សមាជិកគណៈកម្មការនានារបស់ព្រឹទ្ធសភា ដោយមតិភាគច្រើនពីរភាគបីនៃចំនួនសមាជិក
ព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ។

គណៈកម្មការនានានៃព្រឹទ្ធសភាមាន :

- ១-គណៈកម្មការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង
- ២-គណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារ
- ៣-គណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទនិងបរិស្ថាន
- ៤-គណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេត និងចោលសំអាត
- ៥-គណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ យោសនាការនិងព័ត៌មាន
- ៦-គណៈកម្មការនីតិកម្ម
- ៧-គណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍
- ៨-គណៈកម្មការសុខាភិបាល សង្គមកិច្ច ការងារ និងកិច្ចការនារី
- ៩-គណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម
ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម ។

ប្រការ ៧ :

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភាមាន :

- ប្រធានព្រឹទ្ធសភា
- អនុប្រធានទាំងពីរនៃព្រឹទ្ធសភា
- ប្រធានគណៈកម្មការនានានៃព្រឹទ្ធសភា

ប្រធានព្រឹទ្ធសភាជាប្រធាននៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភា ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភាមានអាណត្តិស្មើនឹងនីតិកាលរបស់ព្រឹទ្ធសភា ។

ប្រការ ៨ :

ប្រធានព្រឹទ្ធសភាមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

- ក-ធានាការប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រឹទ្ធសភាអោយបានត្រឹមត្រូវតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
- ខ-ដឹកនាំអង្គប្រជុំនៃព្រឹទ្ធសភា និងគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
- គ-បើក ឬលើកពេលប្រជុំព្រឹទ្ធសភា និងគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
- ឃ-ចាត់ចែងការពិភាក្សា ហើយចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនៃការប្រជុំព្រឹទ្ធសភា
- ង-ញ្ញត្តិអោយប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងព្រឹទ្ធសភា
- ច-រក្សាការពារសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងព្រឹទ្ធសភា
- ឆ-តំណាងព្រឹទ្ធសភាក្នុងការទាក់ទងជាមួយព្រះមហាក្សត្រ រដ្ឋសភាឬអាជ្ញាធរសាធារណៈ ។
- ជ-ទាក់ទងជាមួយប្រធានរដ្ឋសភាដើម្បីរៀបចំសមាជអង្គសភាទាំងមូល ។

ប្រការ ៩ :

អនុប្រធានទាំងពីរជួយធ្វើការប្រធាន ។ កាលបើប្រធានអវត្តមាន ឬមកធ្វើការពុំបាន អនុប្រធានធ្វើការជំនួសប្រធាន ។

ប្រការ ១០ :

គណៈកម្មការនីមួយៗ ត្រូវជ្រើសតាំងប្រធានមួយរូប អនុប្រធានមួយរូប និងលេខាធិការមួយរូបដោយវិធីបោះឆ្នោត ។

គណៈកម្មការនីមួយៗមានសមាជិកយ៉ាងតិច ៥ រូប ។

ក្ដីរួមសំរាប់ប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ឬគណៈកម្មការនានាត្រូវមានលើសពីពាក់
កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិកទាំងមូល ។

រាល់ការសំរេចរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ និងគណៈកម្មការនានា ត្រូវអនុម័ត
ដោយសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិកទាំងមូល ។

ប្រការ ១១ :

ក្នុងករណីចាំបាច់ ព្រឹទ្ធសភាអាចអនុម័តដោយមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិក
ព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ក្នុងការសំរេចបង្កើតគណៈកម្មការពិសេសដែលមានសមាជិកច្រើនឬតិច
តាមតម្រូវការ ។

ប្រការ ១២ :

គណៈកម្មការនីមួយៗអាចស្នើសុំប្រធានព្រឹទ្ធសភាចាត់តាំងអ្នកជំនាញ ដែលមិនមែន
ជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភា អោយចូលរួមធ្វើការបាន ។ អ្នកជំនាញនោះគ្មានសិទ្ធិសំរេចកិច្ចការ
របស់គណៈកម្មការទេ ។

គណៈកម្មការនីមួយៗត្រូវកំណត់តួនាទី សមត្ថកិច្ច និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនអោយស្រប
ទៅនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ព្រឹទ្ធសភា និងច្បាប់ជាធរមានរបស់រដ្ឋ រួចដាក់ជូន
គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ពិនិត្យ និងសំរេច ។

ប្រការ ១៣ :

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភាមានភារកិច្ចដូចតទៅ

- ចាត់ចែងការងាររបស់ព្រឹទ្ធសភាក្នុងចន្លោះសម័យប្រជុំព្រឹទ្ធសភា
- រៀបចំរបៀបវារៈនៅពេលប្រជុំព្រឹទ្ធសភានីមួយៗ
- ធានាការប្រព្រឹត្តទៅនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

- លើកជូនព្រឹទ្ធសភាពិនិត្យនិងសំរេចលើការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន
ការឃាត់ខ្លួន ដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការប្រោសចាកសមាជិកភាពរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ឬបញ្ហា
លើកអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណាមួយ ។

ក្នុងករណីដែលប្រធានគណៈកម្មការណាមួយអវត្តមាន អនុប្រធាន ឬលេខាធិការ
គណៈកម្មការនោះ មានសិទ្ធិចូលរួមប្រជុំក្នុងគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ជំនួស ប៉ុន្តែពុំមាន
សិទ្ធិសម្រេចការងារផ្សេងៗក្នុងនាមប្រធានបានឡើយ ។

ប្រការ ១៤ :

សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ និងគណៈកម្មការនានារបស់ព្រឹទ្ធសភាដែលខាន
មកប្រជុំដោយឥតជូនដំណឹង ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដូចមានចែងក្នុងប្រការ៦៧និង៦៨ ។

ជំពូកទី ៤
អំពីអគ្គលេខាធិការរដ្ឋាភិបាល

ប្រការ ១៥ :

ព្រឹទ្ធសភាមានអគ្គលេខាធិការរដ្ឋាភិបាលមួយសំរាប់ទទួលបន្ទុកធ្វើកំណត់ហេតុរបស់ព្រឹទ្ធសភា របស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ និងរបស់គណៈកម្មការនានា ។ លើសពីនេះអគ្គលេខា- ធិការរដ្ឋាភិបាលរៀបរាប់រាល់កិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់ព្រឹទ្ធសភា ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងផ្សេងៗក្រៅ ព្រឹទ្ធសភា ។

ប្រការ ១៦ :

អគ្គលេខាធិការរដ្ឋាភិបាលត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប និងមានអគ្គលេខាធិការ រងមួយរូបជាជំនួយការ ។

អគ្គលេខាធិការនិងអគ្គលេខាធិការរងត្រូវជ្រើសតាំងក្នុងចំណោមមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ដែលមាន បទពិសោធន៍ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលយ៉ាងតិច ១០ ឆ្នាំ ហើយដែលមិនមែនជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភា និងមិនមែនជាអ្នកដឹកនាំគណបក្សនយោបាយ ។

ប្រការ ១៧ :

អគ្គលេខាធិការនិងអគ្គលេខាធិការរងត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសេចក្តី ស្នើរបស់ប្រធានព្រឹទ្ធសភា ក្រោយពីបានឯកភាពជាមួយអនុប្រធានទី១ និងអនុប្រធានទី២ ។

អគ្គលេខាធិការនិងអគ្គលេខាធិការរង មានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេ- ខាធិការ ។

ប្រការ ១៨ :

បុគ្គលិកនៃអគ្គលេខាធិការរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ ត្រូវតែងតាំងដោយប្រធានព្រឹទ្ធសភាតាម សេចក្តីស្នើរបស់អគ្គលេខាធិការ ។

ប្រការ ១៩ :

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានត្រូវកសាងឧបសម្ព័ន្ធមួយស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈនៃមន្ត្រី បុគ្គលិកអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ដើម្បី ដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍អនុម័ត និងយកទៅអនុវត្ត ។

ប្រការ ២០ :

កំណត់ហេតុទាំងអស់ និងឯកសារដទៃទៀតរបស់ព្រឹទ្ធសភាត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងអគ្គ- លេខាធិការដ្ឋាន ហើយមិនត្រូវធ្វើអោយបែកខ្ញុំខ្ទាយទៅខាងក្រៅ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីប្រធានឡើយ ។

ជំពូកទី ៥
អំពីរបៀបវារៈ

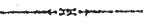
ប្រការ ២១ :

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភា ជាអ្នករៀបចំរបៀបវារៈនៃអង្គប្រជុំនីមួយៗ ។
នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលប្រជុំ ប្រធានត្រូវអានរបៀបវារៈសម្រាប់អង្គប្រជុំបន្ត ។

ប្រការ ២២ :

របៀបវារៈមានជាលំដាប់មុនក្រោយដូចតទៅ :

- ១- បញ្ហាទាំងឡាយដែលព្រឹទ្ធសភាបានសម្រេចថាទុកជាការប្រញាប់
- ២- បញ្ហាទាំងឡាយដែលរដ្ឋសភាជូនមកព្រឹទ្ធសភា
- ៣- បញ្ហាទាំងឡាយដែលរាជរដ្ឋាភិបាលជូនមកព្រឹទ្ធសភា
- ៤- បញ្ហាទាំងឡាយដែលគណៈកម្មការនានាជូនមកព្រឹទ្ធសភា
- ៥- បញ្ហាទាំងឡាយដែលសមាជិកព្រឹទ្ធសភាជូនមកព្រឹទ្ធសភា ។

ជំពូកទី ៦

អំពីសេចក្តីព្រាងច្បាប់ សេចក្តីស្នើច្បាប់ និងការពិនិត្យប្រឡងនានា

ប្រការ ២៣ :

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ដែលរដ្ឋសភាអនុម័តយល់ព្រមលើកដំបូង រួចហើយ ព្រមទាំងបញ្ជីនានាដែលរដ្ឋសភាបានដាក់អោយពិនិត្យ ត្រូវបញ្ជូនមកគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភា ។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ឬបញ្ជីនានានោះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយចែកជូនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងអស់ ដោយភ្ជាប់សេចក្តីថ្លែងហេតុមកជាមួយផង ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភាបញ្ជូនសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ឬបញ្ជីនានានោះ ទៅអាជ្ញាធរគណៈកម្មការជំនាញពិនិត្យ ។ កាលបើពិនិត្យរួចហើយ ប្រធានគណៈកម្មការនោះ ត្រូវនាំយកយោបល់របស់គណៈកម្មការមកជំរាបជូនព្រឹទ្ធសភា ។

ប្រការ ២៤ :

សេចក្តីស្នើច្បាប់ដែលសមាជិកព្រឹទ្ធសភាជាអ្នកធ្វើ ត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចែកជាមាត្រា ដោយមានភ្ជាប់សេចក្តីថ្លែងហេតុមកជាមួយ ។ សេចក្តីស្នើច្បាប់នេះត្រូវបញ្ជូនទៅរដ្ឋសភាតាមរយៈគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភាក្រោយពីបានដាក់អោយគណៈកម្មការជំនាញព្រឹទ្ធសភាផ្តល់យោបល់ ។

ប្រការ ២៥ :

អ្នកតែងសេចក្តីស្នើច្បាប់មានសិទ្ធិចូលរាយការណ៍និងការពារចំពោះមុខគណៈកម្មការដែលពិនិត្យសេចក្តីស្នើនោះ ។

ប្រការ ២៦ :

គណៈកម្មការដែលបានទទួលពិនិត្យសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តជាលើកដំបូង ឬបញ្ជីនានា អាចសុំអោយព្រឹទ្ធសភា :

- លើកចោលពុំពិចារណា

- បញ្ចេញមតិជាមុនថា តើគួរពិចារណាឬមិនគួរ ?
- ទទួលពិចារណាហើយនឹងទុកជាការប្រញាប់ផងក៏បាន ។

ប្រការ ២៧ :

អ្នកតែងសេចក្តីស្នើច្បាប់ ឬអ្នកលើកបញ្ហានានា អាចដកសេចក្តីស្នើ ឬបញ្ហានានា នោះចេញបាន ទោះបីព្រឹទ្ធសភាចាប់ពិភាក្សាហើយក៏ដោយ ។ ចំពោះសេចក្តីស្នើ ឬបញ្ហា នានាដែលដកចេញ សមាជិកឯទៀតអាចសុំអោយព្រឹទ្ធសភាពិភាក្សាវិញបាន ។

ជំពូកទី ៧

អំពីការពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ និងសេចក្តីស្នើច្បាប់

ប្រការ ២៨ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាគ្រប់រូបអាចស្នើសុំធ្វើការកែសម្រួលលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនទៅគណៈកម្មការជំនាញក៏បាន ឬជូនទៅព្រឹទ្ធសភាក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គក៏បាន ។

ប្រការ ២៩ :

ព្រឹទ្ធសភាអាចសំរេចយល់ព្រមឬមិនយល់ព្រមយកពាក្យសុំនោះមកពិភាក្សា ។

ប្រការ ៣០ :

ព្រឹទ្ធសភាមិនអនុម័តលើការកែសម្រួលក្នុងថ្ងៃដែលទទួលពាក្យសុំនោះទេ រៀរលែងតែជាការប្រញាប់ ។

ប្រការ ៣១ :

ការពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ ត្រូវធ្វើដូចតទៅ :

- ១-អង្គប្រជុំព្រឹទ្ធសភាពិភាក្សា និងអនុម័តលើខ្លឹមសារទាំងមូល គឺបញ្ចេញមតិថា តើគួរពិចារណាឬទេ ។
- ២-អង្គប្រជុំព្រឹទ្ធសភានឹងអនុម័តលើមាត្រាមួយម្តងៗក៏បាន ឬលើជំពូកមួយម្តងៗក៏បាន ។

អង្គប្រជុំព្រឹទ្ធសភាអាចប្រើនីតិវិធីពិភាក្សាសង្ខេបបាន ដោយពិភាក្សាតែមាត្រា ឬជំពូកណាដែលមានសំណើធ្វើការកែសម្រួលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដូចមានចែងក្នុងប្រការទាំងឡាយខាងលើ ។

ក្នុងករណីដែលប្រើនីតិវិធីណាមួយខាងលើ គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវជូនព័ត៌មានដល់សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ។

- ៣-ព្រឹទ្ធសភាអនុម័តលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ទាំងមូល ។

ជំពូកទី ៨
អំពីវិធានការព្រឹទ្ធសភា

ប្រការ ៣២ :

ព្រឹទ្ធសភាមានថវិកាស្វ័យ័តសំរាប់ដំណើរការរបស់ខ្លួន ។ សេចក្តីស្នើថវិការបស់
ព្រឹទ្ធសភា ត្រូវកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ព្រឹទ្ធសភា ហើយបញ្ជូនទៅក្រសួងមាន
សមត្ថកិច្ចដើម្បីបញ្ជូនលក្ខខណ្ឌគម្រោងក្នុងថវិកាជាតិ ។

ជំពូកទី ៩
អំពីការបញ្ចេញមតិ

ប្រការ ៣៣ :

ក្នុងបញ្ហាទាំងឡាយដែលព្រឹទ្ធសភាត្រូវពិនិត្យ ព្រឹទ្ធសភាបញ្ចេញមតិដោយវិធីបីយ៉ាង
គឺ :

- ដោយលើកដៃ
- ដោយបោះឆ្នោតចំហ ឬ
- ដោយបោះឆ្នោតសម្ងាត់ ។

ប្រការ ៣៤ :

ចំពោះការបញ្ចេញមតិដោយវិធីលើកដៃ ប្រធាននិងលេខាធិការទាំងឡាយជាអ្នករាប់
ចំនួនសមាជិកដែលលើកដៃ ។ បើប្រធាននិងលេខាធិការយល់ឃើញថា ការរាប់លទ្ធផលមិន
ច្បាស់លាស់ទេនោះ ត្រូវបញ្ចេញមតិ និងរាប់សារជាថ្មី ។

ប្រការ ៣៥ :

ចំពោះការបញ្ចេញមតិដោយវិធីលើកដៃដែលបានធ្វើពីរដង ហើយនៅតែមិនបាន
លទ្ធផលច្បាស់លាស់ ព្រឹទ្ធសភាត្រូវប្រើវិធីបោះឆ្នោតជាចំហ ។

វិធីបោះឆ្នោតចំហត្រូវធ្វើដូចតទៅ :

- គណៈកម្មការបោះឆ្នោត កាន់ហិបឆ្នោតដើរប្រមូលយកសន្លឹកឆ្នោតពីសមាជិក
ព្រឹទ្ធសភា ។ សមាជិកព្រឹទ្ធសភាត្រូវសរសេរឈ្មោះខ្លួនលើសន្លឹកឆ្នោតនោះ ។ សន្លឹកឆ្នោត
មានបីយ៉ាង : ពណ៌ខៀវសំគាល់ការមិនព្រម ពណ៌សសំគាល់ការព្រម និងពណ៌សឆ្នួតខៀវ
សំគាល់រន្ធឫបរាទ ។

- ក្រោយពីបោះឆ្នោតរួចស្រេចហើយ លេខាធិការត្រូវរាប់សន្លឹកឆ្នោត ។ លុះរាប់សន្លឹក
ឆ្នោតរួចហើយ ប្រធានព្រឹទ្ធសភាប្រកាសលទ្ធផលជូនអង្គប្រជុំ ។

ប្រការ ៣៦ :

វិធីបោះឆ្នោតចំហនៅវេទិកាប្រព្រឹត្តទៅដូចតទៅ :

- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាម្នាក់ៗដើរយុគសន្លឹកឆ្នោតមកដាក់ក្នុងហិបដែលនៅលើវេទិកា
- ព្រឹទ្ធសភាប្រើវិធីនេះបាន លុះត្រាតែមានសមាជិកព្រឹទ្ធសភា៦នាក់យ៉ាងតិចស្មើសុំ ។

ប្រការ ៣៧ :

វិធីបោះឆ្នោតសម្ងាត់ត្រូវតែប្រើក្នុងការជ្រើសតាំង ការសំដែងការទុកចិត្ត និងការអនុម័តព្យាបាល ។

ប្រការ ៣៨ :

ការអនុម័តទាំងឡាយត្រូវយកតាមមតិភាគច្រើនដែលមានកំណត់ក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ ក្រៅពីនេះ មតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូលត្រូវទុកជាបានការ ។

ប្រការ ៣៩ :

បើចំនួនមតិយល់ព្រម និងចំនួនមតិមិនយល់ព្រមស្មើគ្នា ការបោះឆ្នោតត្រូវធ្វើម្តងទៀត ។ បើលទ្ធផលនៃការបោះឆ្នោតលើកទី២នៅតែស្មើគ្នា ព្រឹទ្ធសភាត្រូវចាត់ទុកថាជាការមិនយល់ព្រម ។

ប្រការ ៤០ :

ក្រោយពីបានឃើញលទ្ធផលនៃការបញ្ចេញមតិរួចហើយ ប្រធានព្រឹទ្ធសភាប្រកាសថាព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ព្រមហើយ ឬថាព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តមិនយល់ព្រមទេ ។

ជំពូកទី ១០
នីតិការប្រកាសការប្រញាប់

ប្រការ ៤១ :

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ សេចក្តីស្នើច្បាប់ ការលើកបញ្ហានានា ឬញត្តិណាមួយដែលត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ត្រូវចុះក្នុងរបៀបវារៈពិភាក្សាមុនគេ ។

ប្រការ ៤២ :

ការប្រញាប់នេះអាចស្នើសុំឡើងដោយរដ្ឋសភា ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយម្ចាស់សេចក្តីស្នើច្បាប់ ដោយអ្នកលើកបញ្ហាផ្សេងៗ ឬដោយម្ចាស់ញត្តិ ។
ព្រឹទ្ធសភាត្រូវសំរេចលើពាក្យសុំដែលមានចែងក្នុងប្រការខាងលើ ។

ប្រការ ៤៣ :

អ្នកសុំអោយប្រកាសទុកជាការប្រញាប់ត្រូវជូនហេតុផលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។
ប្រធានព្រឹទ្ធសភានាំសេចក្តីទៅថ្លែងជំរាបព្រឹទ្ធសភា ហើយព្រឹទ្ធសភាសំរេចថាយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមទុកជាការប្រញាប់ ។

ជំពូកទី ១១
អំពីរបៀបប្រជុំ

ប្រការ ៤៤ :

ភ្នាក់ងារសំរាប់ប្រជុំពេញអង្គត្រូវមានសមាជិកព្រឹទ្ធសភាចាំពីរភាគដប់នៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ។

សមាជិកដែលអវត្តមានត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីអវត្តមាន ។ បញ្ជីនេះត្រូវបានប្រកាសដោយប្រធាន ដោយបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុផង ។

បើភ្នាក់ងារមិនគ្រប់ក្នុងរយៈពេល៣០នាទី ក្រោយកាលកំណត់ចាប់ផ្តើម ប្រធានព្រឹទ្ធសភាត្រូវផ្អាកការប្រជុំ។

ប្រការ ៤៥ :

អាសនានុក្រមនៃសមាជិកព្រឹទ្ធសភាសាមញ្ញ ត្រូវរៀបតាមលំដាប់អាយុ ។

ប្រការ ៤៦ :

ការកំណត់ថ្ងៃប្រជុំត្រូវធ្វើជាលិខិតធ្វើទៅជូនសមាជិកព្រឹទ្ធសភា ។ បើមានការកំណត់ដោយផ្ទាល់មាត់ក្នុងពេលប្រជុំ ការកំណត់នេះត្រូវធ្វើជាលិខិតជូនទៅសមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលមិនបានមកប្រជុំ ។

តាមធម្មតា ពេលប្រជុំត្រូវកំណត់យ៉ាងតិច ២ ថ្ងៃមុន រឿរលែងតែក្នុងការប្រញាប់ ។

ប្រការ ៤៧ :

លិខិតអញ្ជើញ ត្រូវមានភ្ជាប់ទៅជាមួយនូវរបៀបវារៈប្រជុំ រឿរលែងតែក្នុងការប្រញាប់។

ប្រការ ៤៨ :

ក្នុងពេលប្រជុំណាមួយ បើប្រធាននិងអនុប្រធានព្រឹទ្ធសភាមិននៅ ដោយមានហេតុការណ៍អ្វីជាពិសេស ព្រឹទ្ធសភាអាចជ្រើសតាំងប្រធានបណ្តោះអាសន្នមួយរូបអោយដឹកនាំការប្រជុំបន្ត ។

ប្រការ ៤៩ :

បើមានបញ្ហាត្រូវថ្លែងជំរាបព្រឹទ្ធសភា ប្រធានត្រូវថ្លែងមុនចាប់ផ្តើមរបៀបវារៈ ។

ប្រការ ៥០ :

តាមធម្មតា ដំណើរការត្រូវធ្វើតាមរបៀបវារៈ រៀបរយលែងតែក្នុងពេលប្រជុំខ្លះដែលអង្គប្រជុំសំរេចផ្សេងពីនេះ ។

មុនចាប់ផ្តើមសម័យប្រជុំ ព្រឹទ្ធសភាអនុម័តរបៀបវារៈ និងសមាសភាពលេខាធិការសម័យប្រជុំ ។

ប្រការ ៥១ :

បើប្រធានយល់ឃើញថាជាការមានប្រយោជន៍ ឬជាការចាំបាច់ ឬបើមានសមាជិកព្រឹទ្ធសភាខំនាក់យ៉ាងតិចស្មើសុំ ប្រធានអាចលើកពេលប្រជុំបាន ។

ប្រការ ៥២ :

សមាជិកទាំងឡាយនៃព្រឹទ្ធសភាត្រូវសុំ ហើយបានទទួលសេចក្តីអនុញ្ញាតពីប្រធានជាមុនសិន ទើបនិយាយបាន ។

ប្រការ ៥៣ :

តាមធម្មតា លេខាធិការត្រូវកត់ឈ្មោះសមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលសុំនិយាយតាមលំដាប់មុនក្រោយ ។

ប្រការ ៥៤ :

ក្នុងការជជែកពិភាក្សា វាក្តិនត្រូវនិយាយឆ្លាស់គ្នា អ្នកគាំទ្រនិយាយម្តង អ្នកជំទាស់និយាយម្តង ។

ប្រការ ៥៥ :

តាមគោលការណ៍ រយៈពេលនិយាយសំរាប់សមាជិកព្រឹទ្ធសភាម្នាក់ៗត្រូវមានកំណត់។ សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលអនុញ្ញាតអោយនិយាយ ត្រូវនិយាយតែរឿងដែលកំពុងពិភាក្សា ។ បើនិយាយចាកប្រធាន ប្រធានព្រឹទ្ធសភាត្រូវរំលឹកអោយធ្វើតាមរបៀបវារៈខាងលើ ។

ប្រការ ៥៦ :

តាមធម្មតា សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលបានចុះឈ្មោះសុំនិយាយ និយាយបាន ២០ នាទី យ៉ាងយូរ ។ សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលគ្រាន់តែសុំឆ្លើយតប និយាយបានតែ ៥ នាទីទេ ។

បើប្រធានយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ ឬជាការមានប្រយោជន៍ក្នុងការពិភាក្សានោះ ប្រធានអាចអនុញ្ញាតបន្ថែមពេល១០នាទី ។ ការបន្ថែមនេះអាចអនុញ្ញាតអោយបន្តបាន៣ដង ក្នុងរឿងដដែល ។

ប្រការ ៥៧ :

បទបញ្ញត្តិអំពីការចុះឈ្មោះសុំនិយាយជាលំដាប់គ្នា និងអំពីការកំណត់រយៈពេលនិយាយនេះ ប្រើសំរាប់តែសមាជិកព្រឹទ្ធសភា មិនប្រើសំរាប់សមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល ឬអ្នកតំណាងទេ ។

ប្រការ ៥៨ :

បើមានការជ្រុលច្របល់ក្នុងពេលប្រជុំ ហើយប្រធានហាមពុំស្តាប់ ប្រធានអាចលើកពេលប្រជុំដោយគ្រោកដើរចេញពីសាលប្រជុំ ។

ប្រការ ៥៩ :

ហាមនិយាយកាត់អ្នកដទៃ និយាយវាយប្រហារលើបុគ្គល និងសំដែងអាការៈផ្សេងៗដែលនាំអោយខូចសណ្តាប់ធ្នាប់អង្គប្រជុំ ។

ជំពូកទី ១២

អំពីការរក្សាសេចក្តីស្ងប់ស្ងួនពេលប្រជុំ

ប្រការ ៦០ :

ប្រធានព្រឹទ្ធសភាមានភារកិច្ចរក្សាការពារមិនអោយមានភ័យន្តរាយខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅ
ក្តី ដែលអាចកើតមានឡើងដល់ព្រឹទ្ធសភាជាយថាហេតុ ។ ដើម្បីសម្រេចភារកិច្ចនេះ ប្រធាន
ព្រឹទ្ធសភាមានសិទ្ធិសុំអន្តរាគមន៍ពីកម្លាំងនគរបាល ឬកម្លាំងកងទ័ព ។

ប្រការ ៦១ :

ការថែរក្សាការពារសុវត្ថិភាពព្រឹទ្ធសភា ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រធានព្រឹទ្ធសភាក្នុងនាម
ព្រឹទ្ធសភា ។ ជាគោលការណ៍ ប្រធានព្រឹទ្ធសភាអាចអនុញ្ញាតអោយសាធារណជនចូលក្នុង
សាលប្រជុំតាមចំនួនកន្លែងដែលមាន ។ ប៉ុន្តែបើជនណាធ្វើអោយរង្គៀសដោយវិធីណាមួយ
ដល់អង្គប្រជុំ ប្រធានព្រឹទ្ធសភាអាចបណ្តេញជននោះចេញភ្លាម ។

ប្រការ ៦២ :

កាលបើព្រឹទ្ធសភាសម្រេចចាំត្រូវប្រជុំជាសម្ងាត់ ប្រធានព្រឹទ្ធសភានិងលេខាធិការត្រូវ
ត្រួតពិនិត្យមើលអោយច្បាស់ជាមុនសិនថាពិតជាគ្មានមនុស្សដទៃក្រៅពីសមាជិកព្រឹទ្ធសភា
លេខាធិការ និងឥស្សរជនដែលព្រឹទ្ធសភាត្រូវការចាំបាច់នៅក្នុងសាលប្រជុំ ។

ជំពូកទី - ១៣
អំពីការខានមកប្រជុំ

ប្រការ ៦៣ :

ក្នុងពេលប្រជុំនីមួយៗ លេខាធិការស្រង់ឈ្មោះសមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលអវត្តមាន ដោយបញ្ជាក់មូលហេតុច្បាស់លាស់ ។

ប្រការ ៦៤ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាមិនអាចអវត្តមានដោយមិនមានការអនុញ្ញាតពីប្រធានព្រឹទ្ធសភា បានឡើយ ។

ប្រការ ៦៥ :

ប្រធានអាចអនុញ្ញាតអោយសមាជិកព្រឹទ្ធសភាលឿងយប់បានយ៉ាងយូរបំផុត១៥ថ្ងៃ ក្នុង សម័យប្រជុំនីមួយៗ ។ ការឈប់លើសពី១៥ថ្ងៃ ត្រូវសុំការអនុម័តពីអង្គប្រជុំ ។

ប្រការ ៦៦ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលអវត្តមានដោយមូលហេតុមានជម្ងឺរយៈពេលប្រាំថ្ងៃជាប់ៗ គ្នា ត្រូវមានសំបុត្រពេទ្យយកមកជាសំអាង ។

ប្រការ ៦៧ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលអាក់ខានមកប្រជុំលើសពីបីថ្ងៃដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ក្រើនរំលឹក ។

ប្រការ ៦៨ :

កាលណាបានទទួលសេចក្តីអញ្ជើញមកប្រជុំតាមបទបញ្ញត្តិនៃប្រការ ៤៦ ហើយសមា- ជិកព្រឹទ្ធសភាមិនបានមកប្រជុំដោយឥតមានមូលហេតុយកជាការបាន សមាជិកព្រឹទ្ធសភានោះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដូចខាងក្រោម :

- ក- ការខានមកប្រជុំចំនួនបីថ្ងៃត្រូវទទួលការក្រើនរំលឹក

ខ-បេឡូឡាប្រើកម្រិតលើកហើយ ហើយនៅតែមិនចូលមកប្រជុំ ត្រូវទទួលការក្រើន
រំលឹកដោយចុះក្នុងកំណត់ហេតុ ។

គ-បើបានទទួលដំណឹងលើកក្រោយនេះហើយ ហើយនៅតែមិនចូលប្រជុំឬមិនផ្តល់
មូលហេតុច្បាស់លាស់ ត្រូវទទួលការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ ទណ្ឌកម្ម
ខាងវិន័យនេះត្រូវប្រគល់ដល់ទីលំនៅរបស់សាមីខ្លួន ។

ឃ-បើបានទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យតាមលំដាប់ទាំង៣យ៉ាងខាងលើនេះ ហើយក្នុង
រវាងមួយខែក្រោយមក សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលនៅតែប្រព្រឹត្តខុសទៀត ត្រូវធ្វើទណ្ឌកម្ម
ខាងវិន័យជាទម្ងន់ ដោយបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយប្រកាសផ្សាយដល់មហាជន
នៅក្នុងប្រភពចាត់តាំង ឬប្រភពជ្រើសតាំងរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលបានប្រព្រឹត្តខុស ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍នៃព្រឹទ្ធសភា ជាអ្នកដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដោយស្វ័យប្រវត្តិ
កាលបើបានដឹងច្បាស់ថា មូលហេតុដែលខានមកប្រជុំនោះមិនអាចយកជាការបាន រឿរលែង
តែក្នុងករណីដែលព្រឹទ្ធសភាបានទទួលពាក្យតវ៉ាសមហេតុសមផលពីសាមីខ្លួនក្នុងពេលប្រជុំ
ពេញអង្គ ។

ជំពូកទី ១៤
នីតិវិធីបណ្តឹងពេលប្រជុំ

ប្រការ ៦៩ :

ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដែលយកមកប្រើចំពោះសមាជិកព្រឹទ្ធសភាមានដូចតទៅ :

ក- ក្រើនរំលឹក

ខ- ក្រើនរំលឹកដោយចុះក្នុងកំណត់ហេតុ

គ- បន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

ឃ- បន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយបណ្តេញចេញមួយរយៈពេល

ពីសាលប្រជុំ ។

ប្រការ ៧០ :

ប្រធានព្រឹទ្ធសភា ត្រូវក្រើនរំលឹកវាគ្មិនណាដែលប្រព្រឹត្តខុស ឬសមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលធ្វើអោយខូចសណ្តាប់ធ្នាប់ដោយល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិប្រការ៥៩នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។

ប្រការ ៧១ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលត្រូវក្រើនរំលឹកមួយដងហើយ ហើយនៅតែប្រព្រឹត្តខុស ដដែលទៀត នៅក្នុងពេលប្រជុំតែមួយនោះ ប្រធានព្រឹទ្ធសភាត្រូវក្រើនរំលឹកម្តងទៀត ដោយ ចុះសេចក្តីក្រើនរំលឹកនោះទុកក្នុងកំណត់ហេតុនៃអង្គប្រជុំ ។

ប្រការ ៧២ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ដែលត្រូវទទួលការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះគឺ :

ក- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលប្រធានបានក្រើនរំលឹក ព្រមទាំងចុះសេចក្តីក្នុងកំណត់ ហេតុហើយ ហើយនៅតែមិនរាងចាល

ខ- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលត្រូវបានក្រើនរំលឹកបីដងហើយ ហើយនៅតែធ្វើខុស ដដែលក្នុងរេលា ៣០ ថ្ងៃ

គ- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលនាំអាទិ៍អោយមានការជ្រួលច្របល់ក្នុងសាលប្រជុំ ឬនាំអាទិ៍សមាជិកព្រឹទ្ធសភាច្រើនគ្នា កុំអោយធ្វើការក្នុងព្រឹទ្ធសភា

យ-សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលជេរប្រមាថមើលងាយ ឬបង្កជម្លោះ ឬគំរាមកំហែង
សមាជិកព្រឹទ្ធសភាឯទៀត ។

ប្រការ ៧៣ :

សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលត្រូវទទួលការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយបណ្តេញ
ចេញមួយរយៈពេល ពីអង្គប្រជុំគឺ :

- ក- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលត្រូវទទួលការបន្ទោស ហើយនៅតែមិនរាងចាល
- ខ- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលញុះញង់អោយប្រើហិង្សា
- គ- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលជេរប្រមាថមើលងាយព្រឹទ្ធសភា ឬប្រធានព្រឹទ្ធសភា
- ឃ- សមាជិកព្រឹទ្ធសភាណា ដែលប្រព្រឹត្តខុស ដោយប្រមាថមើលងាយ
ព្រះមហាក្សត្រ ។

ប្រការ ៧៤ :

ការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរហើយបណ្តេញ
ចេញផង ត្រូវអនុម័តដោយព្រឹទ្ធសភា តាមវិធីបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់ដោយមតិភាគច្រើនពីរភាគ
បីនៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល តាមសេចក្តីស្នើពីប្រធានព្រឹទ្ធសភា ។

ប្រការ ៧៥ :

ការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈនូវសំរង់កំណត់ហេតុ
បន្ទោសព្រមទាំងយកទៅបោះពុម្ពហើយបិទនៅក្នុងប្រភពចាត់តាំង ឬប្រភពជ្រើសតាំងរបស់
សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលមានកំហុស ។

ប្រការ ៧៦ :

ការបន្ទោសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរហើយបណ្តេញផង ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ :

- ក-ប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈនូវសំរង់កំណត់ហេតុបន្ទោស ព្រមទាំងយកទៅបោះ
ពុម្ពហើយបិទនៅក្នុងប្រភពចាត់តាំង ឬប្រភពជ្រើសតាំងរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភា
ដែលមានកំហុស
- ខ-ហាមចូលធ្វើការក្នុងព្រឹទ្ធសភាអស់រយៈពេល១៥ពេលប្រជុំបែបបន្តបន្ទាប់ ។

ជំពូកទី ១៥

អំពីការសុំផែនការបណ្តាញផ្ទះក្នុង នៃព្រឹទ្ធសភា

ប្រការ ៧៧ :

បទបណ្តាញផ្ទះក្នុងនេះនឹងទទួលការកែប្រែបានលុះត្រាតែមានសេចក្តីស្នើសុំពីសមាជិកព្រឹទ្ធសភាមួយភាគបួនយ៉ាងតិចនៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ហើយត្រូវមានការអនុម័តយល់ព្រម ដោយសំឡេងភាគច្រើនពីរភាគបីនៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល ។

ជំពូកទី ១៦
អនុវប្បញ្ញត្តិ

ប្រការ ៧៨ :

អាសនៈរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភាដែលនៅទំនេរ ដោយសុំលាលែង ដោយចោះបង់ចោលការងារចំនួន៣ខែ គ្មានការអនុញ្ញាត ឬដោយទទួលមរណភាព ត្រូវបំពេញជំនួសដោយចាត់តាំង ឬជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភាថ្មីចេញពីប្រភពដើម ដែលមានអាសនៈទំនេរនោះ ។

ប្រការ ៧៩ :

សំរាប់នីតិកាលទី១នេះ បុគ្គលិកនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានទាំងអស់ត្រូវតែងតាំង ដោយប្រធានព្រឹទ្ធសភាក្រោយពីមានការឯកភាពពីអនុប្រធានទាំងពីរតាមសេចក្តីស្នើរបស់អគ្គលេខាធិការ ។

ប្រការ ៨០ :

ព្រឹទ្ធសភាបើកសម័យប្រជុំដំបូងនៃនីតិកាលទី១ក្នុងរយៈពេល១០ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ក្រោយពីមានព្រះរាជក្រឹត្យតែងតាំងសមាជិកទាំងមូលតាមការកោះប្រជុំរបស់ប្រធានព្រឹទ្ធសភាដែលបានទទួលការតែងតាំងពីព្រះមហាក្សត្រ ។

ការបើកសម័យប្រជុំលើកទី ១ នីតិកាលទី ១ កាលពីថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ទុកជាបានការ ។

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ ត្រូវបានព្រឹទ្ធសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុម័ត
នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំលើកទី១ នីតិកាលទី១ ។
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

